

KAI

TŁUMACZENIE: Olga Jakubiel.

Rewizja i uzupełnienie tłumaczenia polskiego sierpień 2022 Mirosław Redlicki

POCHODZENIE: Japonia.

DATA PUBLIKACJI OBOWIĄZUJĄCEGO WZORCA: 30.10.2016

UŻYTKOWOŚĆ: Pies myśliwski oraz do towarzystwa.

KLASYFIKACJA F.C.I.: Grupa 5 Szpice i psy ras pierwotnych.

Sekcja 5 Szpice azjatyckie i rasy pokrewne.
Bez prób pracy.

KRÓTKI RYS HISTORYCZNY: Rasa ta pochodzi od średniej wielkości psów, żyjących w dawnych czasach w Japonii. Rasa powstała w otoczonym górami rejonie Kai (prefektura Yamanashi). Rasa znana jest także pod nazwą „Kai tora-ken”. Wyróżniającą cechą psów tej rasy jest przegowana szata. Psy te używane są głównie do polowania na dziki i jelenie. Przyjmuje się, iż ich silna skłonność do tworzenia sfor przyczyniła się do zachowania czystości rasy. W 1934 r. rasa została uznana za „pomnik przyrody”.

WRAŻENIE OGÓLNE: Średniej wielkości pies, harmonijny, mocnej budowy, o dobrze rozwiniętych mięśniach. Pies ten ma cechy charakterystyczne dla psa żyjącego w górskich rejonach Japonii. Mocne kończyny i znakomicie rozwinięte stawy skokowe.

WAŻNE PROPORCJE: Stosunek wysokości w kłębie do długości tułowia wynosi 10:11, sukien mogą być nieco dłuższe.

ZACHOWANIE/TEMPERAMENT: bystry i bardzo czujny.

GŁOWA:

MÓZGOCZASZKA:

Czaszka: Szerokie czoło.

Stop: Stromy, z delikatną bruzdą.

TRZEWIOCZASZKA:

Nos: Czarny; grzbiet nosa prosty.

Kufa: Spiczasta, nie bardzo długa, lecz umiarkowanie gruba.

Wargi: Przylegające.

Uzębienie: Mocne; zgryz nożycowy.

Policzki: Dobrze rozwinięte.

Oczy: Niemal trójkątne, ciemnobrązowego koloru. Zewnętrzne kąciaki oczu podniesione ku górze.

Uszy: Trójkątne, nieco pochylone do przodu, pewnie stojące.

SZYJA: Gruba, silna i umięśniona.

TUŁÓW:

Kłęb: Wysoki.

Grzbiet: Prosty i krótki.

Lędźwie: Szerokie i umięśnione.

Klatka piersiowa: Głęboka; żebra umiarkowanie wysklepione.

Brzuch: Lekko podciągnięty.

OGON: Wysoko osadzony, gruby, zdecydowanie zwinięty lub zagięty jak sierp nad grzbietem; gdy ogon jest opuszczony, jego koniec sięga niemal stawów skokowych.

KOŃCZYNY:**KOŃCZYNY PRZEDNIE:**

Łopatki: Umiarkowanie ukośne, z dobrze rozwiniętymi mięśniami.

Ramię: z łopatka tworzy umiarkowany kąt

Łokcie: Przylegające do tułowia.

Przedramię: Proste, mocne i umięśnione.

Śródreżca: Nieco nachylone.

Łapy: Palce zwarte i mocno wysklepione, opuszki grube i elastyczne, pazury twarde, pożądane czarne.

KOŃCZYNY TYLNE:

Wygląd ogólny: Mocne, umiarkowanie kątowne

Stawy skokowe: Mocne i elastyczne.

STOPY: Palce dobrze wysklepione i zwarte; opuszki grube i elastyczne; pazury twarde, preferowane ciemnego koloru.

RUCH: Lekki i sprężysty.

SZATA:

WŁOS: Włos okrywowy szorstki i prosty; podszerstek miękki i gęsty. Włos na ogonie dosyć długi i obfity.

MAŚĆ: Czarna pręgowana, ruda pręgowana i pręgowana. Cechą charakterystyczną dla rasy jest to, że jednolity kolor szczenięcia zmienia się w pręgowany, gdy pies dorasta.

WIELKOŚĆ:

Wysokość w kłębie: Psy: 50 cm. Suki: 45 cm. Tolerancja +3 cm.

WADY:

Wszelkie odstępstwa od podanego wzorca powinny być uznane za wady i oceniane w zależności od stopnia nasilenia i wpływu na zdrowie i dobrostan psa.

- Brak dymorfizmu płciowego.
- Nos jasnego koloru.

- Lekki przodozgryz lub tyłozgryz.
- Oczy jasne.
- Długi lub krótki włos.
- Łęklivość.

WADY DYSKWALIFIKUJĄCE:

- Agresja lub wyraźna łęklivość
- Wyraźne wady budowy lub zaburzenia zachowania.
- Skrajny przodozgryz lub tyłozgryz.
- Nie stojące uszy.
- Wiszący ogon, krótki ogon.
- Spłowiały kolor.
- Szata z wieloma białymi plamami.
- Łaciatość

NB.

Każdy pies, wykazujący wyraźne deformacje budowy i zaburzenia zachowania powinien być zdyskwalifikowany.

Samce muszą mieć dwa normalnie rozwinięte jądra, w pełni wyczuwalne w mosznie.